

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: 2 Samuël 9,
Middagdienst

Broeders en zusters,

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen : Psalm 33 : 1 en 2**
- 4. Gebed voor de opening van het Woord**
- 5. Schriftlezing : 1 Samuël 20 : 1 - 17**
- 6. Zingen : Gezang 132 : 2, 4, 5 en 6**
- 7. Tekst : 2 Samuël 9**
- 8. Zingen : Psalm 41 : 1 en 5**
- 9. Geloofsbelijdenis door het zingen van Gezang 179a**
- 10. Dankzegging en gebed**
- 11. Collecte**
- 12. Slotzang : Gezang 137 : 1 en 2**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

We zijn vanavond bij elkaar gekomen om de Here te danken. Een wezenlijk onderdeel van danken is gedenken. Want danken is altijd een reactie. Eerst is er iets gebeurd wat een mens blij maakt, en dat brengt die mens tot dankbaarheid. De vraag is dus wat de Here gedaan heeft dat wij hier bij elkaar zijn gekomen om Hem te danken? Of zijn we uit gewoonte bij elkaar gekomen, maar weten we niet echt waar we de Here voor zouden moeten danken?

Op de Morgenster hebben de kinderen de afgelopen dagen stil gestaan bij de geschiedenis van koning David en Mefiboseth. Wie koning David is, weten we bijna allemaal wel. Mefiboseth is heel wat minder bekend. De opa van Mefiboseth was koning Saul en de vader van Mefiboseth was niemand minder dan de grootste vriend van koning David. Namelijk Jonatan. Mefiboseth is al eerder ter sprake gekomen namelijk in hoofdstuk 4 vers 4 en verder. Ongeveer 15 jaar eerder waren Koning Saul en Jonatan gestorven in een oorlog tegen de Amelekieten. Mefiboseth was toen vijf jaar oud. Toen in het paleis van Saul het bericht was binnen gekomen dat Saul gesneuveld was, was de voedster, de persoonlijke verzorgster van Mefiboseth met het jongetje op de vlucht geslagen. Ze had hem op de arm genomen en had het op een lopen gezet. Tijdens die vlucht was de vrouw gevallen. En vermoedelijk is ze bij die val boven op het kind terecht gekomen. Daarbij zijn de voeten van de jongen verbrijzeld en was hij kreupel. 2 Samuël gaat in de eerste hoofdstukken over wat er is gebeurd nadat Saul en Jonatan waren gesneuveld. Wij zijn ons dat mogelijk niet bewust, maar het heeft ongeveer nog een jaar of twaalf geduurd totdat David de onbetwiste koning van Israël was. Een jaar of tien waren er twee koningen in Israël. David was koning van Juda. Sauls zoon Isboset was koning van de rest van het land. David regeerde vanuit het bergland van Juda in Hebron. Isboset regeerde vanuit het overjordaanse gebied. Isboset werd niet gedood door David maar met de moord op Isboset werd wel de strijd om de troon beslist. De stammen die eerst door Isboseth werden geregeerd sloten een verbond met David en aanvaardden hem als hun koning. Vervolgens nam David de bijna onneembare stad Jebus in en doopte de naam van de stad om in Jeruzalem. En die stad werd de woonplaats van koning David en van alle koningen na hem. Vervolgens liet David ook de ark van de Here naar Jeru-

zalem brengen. En zo kwam er eindelijk een beetje rust in het tot nu toe zo hectisch verlopen leven van David.

Het is goed voor te stellen dat er voor David dan ook de tijd komt om eens rustig terug te kijken. Terug te kijken op de manier waarop de Here voor hem heeft gezorgd in de tijd dat koning Saul hem naar het leven stond. Al die jaren was naar de mens gesproken het graf dichterbij dan de troon. En na de dood van koning Saul was het ook nog niet zo dat hij gelijk de koning van heel Israël was. Hij heeft veel geduld moeten hebben en veel onrust en strijd in zijn leven gekend. Mooie momenten, maar ook veel moeilijke momenten. Hoe het ook allemaal is gelopen in die jaren, altijd was de relatie met het huis van Saul heel belangrijk in zijn leven. En wat daarbij toch opvallend mag heten is hoe David altijd koning Saul is blijven respecteren als de door God gegeven koning van Israël. Hij heeft nooit de wapens opgenomen tegen Saul. Hoogstens om zichzelf te verdedigen. Hij zocht de vrede met het huis van Saul. Daarin toonde hij grote waardigheid. Een waardigheid die door velen niet begrepen werd. En die ook zeer zeldzaam was in de tijd van David. De mannen die Isboset vermoordden had trots het hoofd van Isboseth meegenomen naar het paleis van David in Hebron in de verwachting door David beloond te worden. Maar David was niet blij met de dood van Isboseth en heeft zijn moordenaars terecht laten stellen. Zo liet David ook de man terecht stellen die koning Saul had gedood. Het was wel op verzoek van Saul zelf geweest, maar in de ogen van David was het ongeoorloofd. Ook is David na de dood van Saul geen jacht gaan maken op het nageslacht van Saul. Iets wat in die tijd heel gebruikelijk was bij concurrerende koningen. Nee, David heeft gewacht op de Here. De Here had gezegd dat hij koning over Israël zou worden en de Here zou het doen. Ja, de Here heeft het gedaan en de Here heeft hem rijk gezegd. En zo gedenkt David de goedheid van de Here. Wat heeft de Here hem en zijn huis gezegend. Als David zo nadenkt om zijn huis, is het goed mogelijk dat zijn gedachten ook zijn uitgegaan naar het huis van zijn grote vriend Jonatan. Hij was rijk gezegend en hij was vader van vele kinderen. Maar Jonatan was gestorven en wat was er over van zijn nageslacht. Hij had ook beloften aan Jonatan gedaan. Hij had beloofd dat hij Jonatan en zijn nakomelingen altijd goedgezind zou zijn.

Goed gezind zijn, jongens en meisjes. Wat is dat eigenlijk? Het is misschien wel een beetje een vreemd woord, maar jullie begrijpen het waarschijnlijk wel. Als je iemand goed gezind bent, dan wil het goede voor iemand. Zoals je het goede voor jezelf wil, zo

wil je dat ook voor iemand anders. Het is dus het tegenovergestelde van het slechte willen voor een ander. Ook dat ken je waarschijnlijk wel. Bijvoorbeeld dat je er plezier in hebt als iemand op zijn kop krijgt of straf krijgt. Dat is kwaadaardig. En ook een teken dat het met je liefde voor die ander niet goed zit. Maar David heeft echte liefde voor Jonatan en hij is trouw aan de belofte die hij aan Jonatan heeft gedaan. Hij had ook kunnen denken. Ach Jonatan is er toch niet meer om mij aan mijn belofte te herinneren en wie doet me wat als ik niet doe wat ik beloofd heb. Maar zo zit David niet in elkaar. Dus vraagt David aan de mensen om hem heen of er iemand over is van de familie van Saul. Want die wil hij goed behandelen, omdat hij dat aan Jonatan verplicht is. De kans is groot dat de mensen om David heen er niet helemaal gerust op waren dat David werkelijk goede bedoelingen had. Want later in 2 Samuël 21 blijkt dat er nog andere zonen van Saul in leven zijn. Siba, een knecht uit het huis van Saul wordt bij David gebracht en de kans is groot dat deze uit angst voor een moordactie van David daarom alleen de naam van Mefiboseth heeft genoemd. Mefiboseth was toch geen bedreiging voor David. Want Mefiboseth was ernstig gehandicapt. Hij zou nooit door het volk als koning aanvaard worden. Hij zou nooit het leger kunnen aanvoeren in de strijd met zijn verbrijzelde voeten.

Toch woont Mefiboseth wel in het gebied aan de andere kant van de Jordaan. Het gebied waar eerst Isboseth over heeft geregeerd. Waarschijnlijk voelde hij zich daar toch veiliger. ZO diep zit de angst erin bij de nakomelingen van Saul. Als David opdracht heeft gegeven om Mefiboseth op te halen dan blijkt ook wel hoe bang hij is voor zijn leven. Als hij in het huis van David is gekomen en oog in oog staat met de koning valt hij op zijn knieën en buigt hij diep voorover. Waarschijnlijk is de angst van zijn gezicht af te lezen geweest, want het eerste wat David doet is hem gerust stellen: 'Wees niet bang, ik verzeker u dat ik u goed zal behandelen, dat ben ik aan uw vader Jonatan verplicht.' Daarop boog Mefiboseth zich opnieuw naar de grond en zei: 'Wie ben ik, heer, dat u zich bekommert om een dode hond als ik.' Honden horen bij ons tot de meest geliefde huisdieren. In de dagen van David waren honden allesbehalve geliefd. Ze werden beschouwd als onreine dieren. Wat ook wel te verklaren was omdat ze altijd in de straten liepen te zoeken naar voedsel. Ze waren vaak mager en angstig. Weinig aantrekkelijke dieren en door niemand gewaardeerd. En Mefiboseth noemt zich zelfs een dode hond. Dus dat is nog minder.

David wil daar helemaal niets van weten. In Davids ogen heeft Mefiboseth recht op liefde en zorg. Recht op zijn welwillendheid. Als schepsel van de Here, maar in het bijzonder als zoon van Jonatan. Dat het David ernst is blijkt wel uit het feit dat hij geen halve maatregelen neemt. Mefiboseth hoeft het niet te doen met kruimels die van Davids tafel vallen. Heel het bezit dat aan Saul toebehoorde geeft David aan deze kleinzoon van Saul. En de voormalige dienaar van Saul, Siba, wordt aangesteld als dienaar van Mefiboseth. Hij moet met zijn zonen en knechten de landerijen van Mefiboseth bewerken en zo zorg dragen voor het levensonderhoud van zijn nieuwe heer. En Mefiboseth krijgt de eer om voortaan bij David aan tafel te zitten. De tafelgemeenschap is in Israël een belangrijk iets. Niet voor niets werd Christus vaak aangesproken op het feit dat met hoeren en tollenaars de maaltijd gebruikte. Het is voor Mefiboseth dan ook een heerlijk teken van Davids goede bedoelingen met hem. Hij kan de vrees laten varen dat David hem enig kwaad zal aandoen. Integendeel, David wil hem alleen maar goed doen. We zien hier in David een koning met koninklijk gedrag. Een koning die zich niet laat verteren door haatgevoelens vanwege de vervolgingen van Saul. Een koning die zijn macht niet misbruikt om zijn burgers het leven zuur te maken. Maar die zijn macht juist gebruikt om goed te doen aan de mensen die de Here onder zijn gezag heeft geplaatst. Een koning die beseft dat hij door de Here is geroepen om koning te zijn. En die beseft wat de Here van hem vraagt. We zien hier een koning die zich er niet voor schaamt om een gehandicapte man aan zijn tafel te hebben. Machtige mensen laten graag zien dat ze belangrijke en machtige vrienden hebben. Maar al de machtige gasten die aan de tafel van David zullen plaats nemen, zullen moeten aanvaarden dat daar ook een kreupel man zit. Een man die onder de bescherming en de zorg van David valt. David beseft ook dat de rijkdom die hij van de Here heeft ontvangen, maar niet voor zichzelf heeft ontvangen. Hij is door God rijk gemaakt om tot Gods eer goed te doen.

Verder wordt in David ook iets zichtbaar van de grote Koning die ooit op de troon van David zal plaatsnemen. De Here Jezus Christus. Een koningschap gebaseerd op recht en rechtvaardigheid. Een koningschap dat genade en liefde kent. Een koningschap dat het opneemt voor mensen die zwak en kwetsbaar zijn. Een koningschap dat anderen laat delen in de rijkdom van zijn rijk. Hier is David een schaduw van onze grote Koning Jezus Christus. En hierin is hij niet alleen een beeld van Christus, maar ook een beeld van de christen. Christenen die toch delen in het koningschap van Christus. Dus Davids

optreden mag dan ook zeker een voorbeeld voor ons genoemd worden. En ik weet dat in ieder geval allerlei kinderen van hun eigen zakgeld iets hebben weggegeven. En zo andere mensen laten delen in de rijkdom die ze van de Here hebben ontvangen. En zo laten zien dat we maar niet voor onszelf leven. Maar om de Here lief te hebben boven alles en onze naaste als onszelf. En zo wordt ook al iets zichtbaar van de toekomst voor deze aarde. Een wereld waarin de rijkdom van de aarde eerlijk wordt verdeeld over al Gods schepselen. Een wereld waarin mensen zich houden aan hun beloften van trouw en liefde.

Danken = delen. Dat is wat de Here ons hier leert in de daden van zijn geliefde koning David. Dankbaar voor de rijkdom en de rust die God hem geeft, deelt hij dit met anderen, zodat zij dezelfde rust en voldoening mogen varen. Dankbaarheid wil delen. Egoïsme wil alleen maar meer voor zichzelf. Dankbaarheid is blij dat hij iets voor een ander mag betekenen in zijn nood. Egoïsme kent alleen maar blijdschap van korte duur. Als het nieuwe bezit vertrouwd is, gaat het op zoek naar iets nieuws. Weest dus dankbaar. Kijk terug en zie hoe God voor ons heeft gezorgd. Hoe we elke dag te eten en te drinken hebben gehad en kleding om ons in te vertonen in de wereld. Zie hoe u een dak boven uw hoofd hebt en hebt gehad. Hoe we in alle vrijheid mogen leven, zonder dreiging van oorlog, terreur en vervolging. Zie hoe de Here voor ons heeft gezorgd en elke dag zorgt en deel uit van hetgeen God u heeft gegeven. Tot eer van zijn Naam en tot vreugde van uw naaste en uzelf.

Amen